

ע"פ 17061/12/17 - מדינת ישראל נגד שמעון ימין אוזלאי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

12 ספטמבר 2018

ע"פ 17-12-17061 מדינת ישראל נ' אוזלאי

כבוד סגנית הנשיה, השופטת אסתר הלמן - אב"ד

כבוד השופט יפעת שטרית

כבוד השופט סאאב דבור

מדינת ישראל

המעוררת

נגד

שמעון ימין אוזלאי

המשיב

ערעור על פסק דיןו של בית משפט השלום בנצרת (כב' השופט הבכירה דלית שרון - גריין) בת"פ 15-07-51067
(אוחד עם ת"פ 15-07-57682, גזר דין מיום 28/9/17 וגמר דין סופי מיום 17/11/29)

nocchim:

בשם המעוררת: עו"ד ג'וזף מאיו

בשם המשיב: עו"ד זיו גלעד

המשיב בעצמו

פסק דין

ס. הנשיה, השופטת אסתר הלמן - אב"ד

1. לפנינו ערעור על קולות העונשים שהוטלו על המשיב, לאחר שהורשע, על פי הודהתו, בביצוע שורה של גנבות חקלאיות וניסיון לגנבה, בצוותא עם אחרים. הגנבות בוצעו במהלך שנת 2015, תוך קשר לשירותם עם אחרים ולעתים תוך התהזהות לאחר. המשיב נדון לעונשים שככלו 6 חודשים מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד צו מבנן וعونשים נלוויים.

2. כתוב האישום שהוגש כנגד המשיב ואדם נוסף, מאיר אלמקיס, (להלן: "אלמקיס" או "השותף"), תוקן ביום 17.7.16 במסגרת הסדר טיעון. על פי ההסדר הודה המשיב ושותפו בעבודות ובعبירות שייחסו להם בכתב האישום המתוקן והורשעו על פיו. המשיב הורשע בשבועה אישומים שעוניינם:

א. **גניבת רכב** - עבירה לפי סעיפים 341ב + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") (6 מקרים);

ב. **ניסיונו לגניבת רכב** - עבירה לפי סעיפים 341ב + 25 לחוק העונשין;

ג. **קשירת קשר לביצוע פשע** - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין (6 מקרים);

ד. **הסתמת גבול כדי לעبور עבירה** - עבירה לפי סעיפים 447(א)(1) + 29 לחוק העונשין (5 מקרים).

ה. **התחזותcadם אחר** - עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין (2 מקרים);

ו. **היזק בצדון** - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

על פי כתוב האישום המתווך, קשר המשיב עם אלמקייס, (שהיה נאשם מס' 1 בכתב האישום), או עם אנשים אחרים, שהזהותם איננה ידועה, קשר לגניבתן של מלגות ופועל יחד עימם לגניבתן של המלגות משטחי מפעלים שונים או שטחים חקלאיים. הגניבות בוצעו, כלל, בשיטה דומה - המשיב, בצוותא או בלבד, היה מגיע לשטחו של מפעל כלשהו, הוא או שותפו היו מתניעים את המלצה ויצאים עימה משלח המפעל לשטח נסתר סגור. או אז היו יוצרים קשר עם חברת גיררה או נהג גrr, וمبוקשים לגרור את המלצה לפי הוראותיהם, מבלי שנаг הגרר היה מודע לכך שמדובר במלגה גנובה. האירועים בוצעו כולם במהלך החודשים מאيارוני 2015.

בהתמצית, יתוארו עובדות האישומים בהם הודה המשיב, כדלקמן:

א. לפי עובדות האישום הראשון, עובר ליום 21/05/2015, קשרו המשיב ואלמקייס קשר לגנוב מלגה בשווי כ-60,000 ₪, שהוחזקה בשטח מפעל חברת צפרוני ספקוי כימייקלים, בעיר ראשון לציון. ביום 21/05/2015, בשעות הצהרים, הם הגיעו למפעל, אחד מהם נכנס לשטח המפעל התנייע את המלצה ונסע עמה לרחוב המרוחק כקילומטר מהמפעל והשאירה שם. בהמשך הזמין המשיב ואלמקייס נהג משאית גrr וביקשו כי יוביל עבורים את המלצה לאזור הצפון. בהתאם לבקשתם ולהכוונתם, הוביל הנהג את המלצה לאזור הכפר ג'דיידה-מכר, לשם הגיעו אלמקייס ושילם תמורת הובלתה.

ב. לפי עובדות האישום השני, במהלך חודש Mai 2015 קשר המשיב קשר עם אחר לגנוב מלגה בשווי של כ-50,000 ₪ ממושך במושב היוגב. לשםימוש הקשר, פנה המשיב לאדם שבבעלותו משאית גrr, הציג עצמו בכצוב כבנו של בעל המלצה וביקש שיוביל את המלצה ממושב היוגב למוסך בכפר ג'דיידה-מכר. ביום 27/05/2015, סמוך לשעה 21:30, בהתאם להדרכה טלפונית של המשיב, הגיע נהג הגrr למושך, העmis את המלצה על הגrr והובילה למוסך. במהלך הנסיעה, התעורר בקרב נהג הגrr חשד והוא התקשר למשטרה לברר האם מדובר במלגה גנובה. סמוך לשעה 23:15 הגיע הנהג סמוך לכפר ג'דיידה-מכר, אז הדריך אותו الآخر

טלפונית לאזר שטח מיעור, שם ביקש ממנו להוריד את המلغזה. בטרם הוריד את המلغזה, יצר איתה קשר רב"ש מושב היוגב ועדכן אותו שהמלגזה גנובה. משכך, עזב הנהג את המקום ברכב הגරר כשהמלגזה עליו.

ג. לפי עובדות האישום השלישי, ביום 28/5/2015 קשו המשיב ואלמקייס קשר לגנוב מלגזה שווייה כ- 60,000 ₪ מפעל "חישטייל" שבמושב נחלים. לשם כך הם יצרו קשר עם נהג משאית גරר וביקשו ממנו כי יוביל עבורות מלגזה מהמושב לאזר אום אל פאחים. בהמשך היום, הגיעו המשיב ושותפו למפעל, שברו בצוותא את מנעול הכניסה ואחד מהם נכנס למפעל, התנייע את המلغזה ונוהג בה אל מחוץ לשטח המפעל לשטח מוסתר. באותו ערב הגיעו משאית הגראר, העמיסו את המلغזה והובילו על פי בקשת המשיב ואלמקייס, אל סמוך לאום אל פאחים, שם, בהתאם להדרכתם הטלפונית, הוריד את המلغזה ועזב את המקום.

ד. לפי עובדות האישום הרביעי, עובר ליום 11/6/2015, קשר המשיב קשר עם אדם אחר לגנוב מלגזה בשווי של כ-30,000 ₪ מפעל "шиб' ירושלים", הממוקם באזר התעשייה הר טוב, סמוך לבית שימוש. בהתאם לקשר, הגיע המשיב ביום 11/6/2015, אל שטח המפעל, התנייע את המلغזה, נסע עימה אל מחוץ לשטח המפעל, והסתירה בסמוך למבנה אחר באזר התעשייה, למרחוק מספר מאות מטרים מהמפעל. לאחר הגנבה, יציר המשיב קשר עם חברת הובלות. בהדריכתו הובילה המلغזה לאזר התעשייה בחולון, שם המתין לה האחר. בהמשך, יציר המשיב קשר עם נהג גראר ועל פי בקשתו, הועברה המلغזה מחולון לכפר קרע.

ה. לפי עובדות האישום החמישי, עובר ליום 15/6/2015 קשר המשיב ואלמקייס קשר לגנוב מלגזה שווייה כ-68,000 ₪ מפעל "גביעות", הממוקם באזר התעשייה הצפוני בקריית שמונה. בהתאם לקשר, ביום 15/6/2015, בשעות אחר הצהרים, הם נכנסו לחצר המפעל. התנייעו את המلغזה ונסעו עימה למקום, למרחוק כקילומטר מהמפעל, שם השאירו אותה. בשעות הערב של אותו היום, הזמינה חברת גרייה ובהכוונתם של השניים, הובילה המلغזה לאזר התעשייה אלרום בעכו.

5. לפי עובדות האישום השישי, עובר ליום 24/6/2015 קשר המשיב ואלמקייס קשר לגנוב מלגזה בשווי של כ-30,000 ₪ שטח מפעל "טרופיקל דיגל תעשיות קוסמטיקה בע"מ", הממוקם באזר התעשייה הצפוני בקרית שמונה. הם הגיעו לשטח המפעל, אחד מהם התנייע את המلغזה ונסעו עימה לשטח מרוחק. בהמשך הזמן הינו חבירת גרייה, על מנת שתעביר את המلغזה לקריית שמונה. נהג הגראר לא איתר את המلغזה במקום בו הושארה, שכן עובדי המפעל איתרו אותה קודם לכן, לאחר שהתגלתה להם הגניבה.

6. לפי עובדות האישום השביעי, עובר ליום 24/6/2015, גמלה בלביו של המשיב החלטה לגנוב מלגזה בשווי של כ-40,000 ₪ מבית ארזה "מור פירות השרון", שבשרון. לשם כך, פנה המשיב לבעליה של

משאית גרר וביקש שיבול עבورو את המלגזה מבית האזיה לאזרע תעשייה נעמן הסמור לעכו. נהג הגරר הגיע לבית האזיה, בהכוונתו הטלפונית של המשיב, ובהתאם להנחייתו, התנייע את המלגזה והחל בנסעה לכיוון הגרר על מנת להעמיסה ולהובלה מהמקום, אולם עובדי בית האזיה הבחינו במעשיו ומנעו ממנו להוציא את המלגזה מבית האזיה. הנהג עדכן את המשיב במתרחש, אז יצר המשיב קשר עם עובד בית האזיה, הזדהה בפניו בקצב כעوبד בחברה ממנה נרכשה המלגזה ומסר לו שיש צורך בהוצאה המלגזה מבית האזיה על מנת להחליף את גלגליה. העובד סירב להוציא את המלגזה מבית האזיה וננהג הגרר עזב את המקום.

.**7.** כאמור, המשיב הורשע בעבירות לעיל, במסגרת הסדר טיעון, שככל תיקון כתוב האישום (גם ביחס לשותף אלמקייס, אשר הודה גם הוא במה שייחס לו כתוב האישום המתוקן). הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בדבר העונש, פרט להסכמה לגבי הזמנת תסקير שירות המבחן. בסופו של יום, נגמר על המשיב עונש מאסר בפועל למשך שישה חודשים, לריצוי בדרכ שלבודות שירות. לצד עונש זה, נדון המשיב למאסרים מותניים, הוא חייב לשולם פיצויים למטלוננים באישומים הראשון, השלישי, הרביעי והחמישי בסך כולל של 12,500 ₪ והואוטל עליו כניסה בסך 10,000 ₪, או שני חודשי מאסר תחתיו. בנוסף, חייב המשיב לחתום על והתחייב בסך 5,000 ₪ שלא יעבור כל עבירה רכוש במשך שנתיים והושת עליו צו מבנן לתקופה של שנה.

.**8.** לעונשים אלה נדון המשיב לאחר שבית המשפט קמא החליט לסתות לקולא מטعمי שיקום ממתחמי העונש ההולמים שקבעו: 8 עד - 20 חודשים מאסר בפועל, בגין כל אחד מהאישומים מס' 1- 6 ו- 5 עד 12 חודשים מאסר בפועל בגין האישום השביעי, שעוניינו ניסיון לביצוע הגניבה, שבמהלכו גם בוצעה התחזות לאחר. בית המשפט קמא קבע גם מתחם לקנסות- לכל אחד משבעת האישומים הנע בין 500 ל- 5,000 ₪ ומתחם לסכום הפיצויים, בין 10%-50% משוויה של כל מלגזה, בגין האישומים בהם ראה לנכון להשית פיזי.

.**9.** להשלמת התמונה אומר, כי אלמקייס הורשע על פי הودאותו ב- 3 אישומים בלבד מבין אלה בהם הורשע המשיב (אישומים 1,3,5), שלא כללו התחזות לאחר. בנוסף, הורשע אלמקייס בעבירות של פיזיות ורשנות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירות שייחסו לו באישום השני, אותן ביצע לאחר שאותר על ידי השוטרים, ועל מנת להתחמק מהם. בגין מעורבותו בפרשה זו נדון אלמקייס ל- 22 חודשים מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי בן 13 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר- כך שסה"כ נדון אלמקייס ל- 28 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים, שככלו גם חילוט סכום של 22,800 ₪. ביום 26.12.17 נתקבל ערעור שהגיש אלמקייס על גזר הדין (ע"פ 21821-11-17), כך שהעונש הכללי שהוטל עליו הוועמד על 24 חודשים מאסר בפועל, וזאת בהתחשב בטעות שנפללה בגין דיןנו והסכם אליה הגיעו הצדדים בפנינו.

.**10.** כפי שיפורט להלן, בטרם נכירע בערעור, ביקשנו לקבל תסקיר עדכני של שירות המבחן, על מנת לאמוד את מידת התקדמותו של המשיב בהליך הטיפול והתרומות מהליך זה, בין היתר, על מנת לברר

האם ראוי היה לסתות ממתחם העונש ההולם, ומהי מידת הסטייה שראוי היה לסתות, מטעמי שיקום. בפנינו הונחו שני תסקרים, המלמדים על התהילך שעובר המשיב במסגרת שירות המבחן, אשר גם לאחריהם, נותרו הצדדים בעמדותיהם, באשר לגורלו של העורו.

nymoki הערעור

.**11** כאמור, המערערת לא השלים עם העונשים שהוטלו על המשיב, והוא מבקשת להתערב במתחמים שקבע בית המשפט כמו ולהזכיר את העונשים שהושתו על המשיב, גם בהנחה יש לסתות מן המתחמים מטעמי שיקום.

.**12** לטענת המערערת, שגה בית המשפט كما שגיאה מהותית, המצדיקה התערבות ערכאת העורו, בעת קביעת מתחם העונש ההולם:

א. בכך שלא נתן משקל מתאים לנסיבות ביצוע העבירות: התכוון שקדם למעשייהם של המשיב ושותפו, שבחלק מן המקרים כלל יצירת קשר עם נהגי רכבי גדור, עוד קודם לגניבה, קישירת הקשר לביצוע המעשים, תוך שימוש במידע מוקדם ממקום הימצאות המלצות וניצול נהגי הגדור, לשם השלמת הגניבה והעברת המלצות, או הניסיון להעברתן, למקום מרוחק ממקום הגניבה.

בנוסף, בית המשפט קמא לא נתן דעתו, בעת קביעת המתחמים, לשוו המלצות ולכך שהמלצות שנגנוו נולקו מן המפעלים, לא הושבו לבעליהם, כמו גם לעובדה כי מעבר לנזק הישיר, אשר נגרם למתלוננים, נגרם להם נזק נוסף, שהינו תוצאה של גניבת המלצתה, שכן המלצה, מטבעה, מהוות כלי עבודה הנועד לאפשר המשך פעילות תקינה של המפעל או החקלאי. בעניין זה, מפנה המערערת לפסק הדין שניתן בע"פ (מח' נצרת) 1032-04-11 **קייסי ואח' נ' מדינת ישראל** (17/05/2011), בעניינים של נאים, אשר הורשו בקשר קשור ובגניבת טרקטורים, שם קיבל בית המשפט המחויז את הטענה לפיה "הנזק שנגרם מגניבתם של אלה [הטרקטורים - א.ה.], עלולה עשות מונחים, על זה העולה מגניבת כלי רכב פרטיים רגילים, אשר אינם משמשים לחרישה ועובדות השدة האחרות".

ב. בעת קביעת מתחמי העונש ההולמים, לא נתן בית המשפט קמא דעתו למדיניות הענישה הנווגת, המלמדת על מגמת החמרה בעבירות של גנבת כלים חקלאיים. בהקשר זה הפנתה המערערת לפסיקה המשקפת את העונשים שהוטלו במקרים דומים, והכוללים מאסרים בפועל מאחוריו סורג ובריח (כמו גזר הדין בת"פ (שלום נצ') 8301-03-12 **מדינת ישראל נ' קליבאת** 04/11/2013), ופסק הדין בערעור עליו: ע"פ 13-12-19939 (מח' נצרת) **קליבאת נ' מדינת ישראל** (11/02/2014), ע"פ 7163/13 **כסואני נ' מדינת ישראל** (03/08/2014) וע"פ

2333/13 סלאם נ' מדינת ישראל (03/08/2014).

ג. בית המשפט קמא שגה בכך שלא התייחס לעונש ההולם את מעשי המשיב, בהתייחס לריבו' האירועים שביצע, בהתאם לאמור בהוראות סעיף 40(ג) לחוק העונשין, זאת בהינתן קביעת בית המשפט קמא, כי אין מקום לקבוע מתחם עונש כולל עבור כלל האירועים, קביעה אשר המערערת אינה חולקת עליה. רק אז, טענתה המערערת, צריך היה לקבוע האם ניתן וראוי לסתות מן העונש האמור. לטענה, ברי כי אם עבור כל אחד מששת האירועים קבע בית המשפט קמא מתחם הנע בין 8 ל-20 חודשים מאסר (ועבור האישום השבעי בין 5 ל-12 חודשים מאסר בפועל), הרי שבראייה כוללת של כתוב האישום, לא מדובר בחರיגת הצדוק התחתון או האמצעי של מתחם העונש ההולם עבור אירוע אחד בלבד, כי אם מכלול אירועים, אשר על אף הזיקה ביניהם, בהינתן הקורבות השונות ושווי הרכוש שנגנבו, הצידקו קביעת עונש הולם גבוהה פי כמה וכמה מצדיו התחתון או האמצעי של אירוע אחד בלבד.

המערערת מצינית, כי בית המשפט קמא נמנע מלהקבע היכן ממוקם המשיב במתחם כל אירוע, כאשר המערערת עצמה הסכימה לכך כי נסיבותו האישיות של המשיב ממוקמות אותו בצדו האמצעי של כל מתחם. לגישת המערערת, העונש ההולם את ריבוי מעשי של המשיב, אילו נקבע צזה, היה צריך להיות לפחות מעונשו של שותפו, זאת אף בהינתן ההבדל המשמעותי בעברם הפלילי של השניים, וזאת נוכח העובדה כי למשיב מיחס מסוים כפול של אישומי גנבה מלחצות מאשר לשותפו. לטענה, שגה בית המשפט קמא טעות בולטות בגין הדין כאשר קבע כי נקודות המוצא זהה ביחס לשני הנאים, מבלתי שנותן דעתו לכך שהשותף הורשע ארבעה אישומים והמשיב בשבועה.

.13. לטענת המערערת, הסטייה מן העונש ההולם (שלא נקבע בגין הדיון), עד למאסר בעבודות שירות לצרכי שיקום, הינה סטייה קיצונית, המצדיקה התערבות. המערערת מפנה לכך, כי לא אחת עלה בפסקת בית המשפט העליון, כי אף במקרים בהם סבור בית המשפט כי הנאשם עשה כברת דרך של הפנמה והוא בעל מוטיבציה לעלות על דרך השר, הרי שההוראות סעיף 40(א) מאפשרות ליתן למאצימים אלה משקל בתוך המתחם ואין פירושו של דבר כי מדובר ב"מטה כסם" המצדיק חrigה ממתחמים שנקבעו ברגעו לריבוי אירועים.

.14. באשר למסקירות השירות המבחן מצינית המערערת, כי מהתקיר עולה, אמנם, כי המשיב מודה ולוקח אחריות על ביצוע העברות, ואולם, ניתן ללמידה מן התקיר, כי המשיב נוטה לצמצום באשר ליזומה ומעורבותו בתכנון המעשים. בשל עמדתו אלה וחומרת העברות העיריך השירות המבחן כי לא ניתן לשלול סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

.15. שירות המבחן סביר, כי התערבות טיפולית עשויה להוביל להפחחתת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, והמליץ להטיל על המשיב עבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן וענישה כספית. לטענת המערערת, אם לאחר טיפול שנמשך חצי שנה, בו, לכארה, שיתף המשיב פעולה באופן מלא, גילה

יזמה ומכונות - התוצאה הינה כי הוא רק **"מזהה את כשליו באופן ראשוני בלבד"**, ואף "נוטה למצוות יוזמתו ומעורבותו בתכנון" - הרי שקיים בכך קושי בזרור ומובהך. לדידה, שגה בית המשפט קמא, משרה בראשונות האמורה משום שיקום המצדיק חריגה ממתחם העונשה. המערערת מכירה בכך כי שיקומו של העבריין הינו חלק מהאינטראס הציבורי, אולם, לעומת זאת, זה אינו יכול לגבור במקרה זה אל מול חומרת מעשיו של המשיב, מעשים מתוכננים ומאורגנים היטב, בצוותא עם אחר, שנעשו מניעו כלכלי תוך פגעה קשה ב הציבור פעמיים. לטענת המערערת, שגה בית המשפט קמא שלא נתן את המשקל ההולם לקבוע בסעיפים 40' (הרעתה אישית) ו-40צ' (הרעתה רבים) לחוק העונשין. עבירות כגון העבירות אותן ביצע המשיב הין בגדר "מכת מדינה", ובוואדי "מכת אзор", ועל כן ישנה חשיבות מהותית להרעתה הנאשימים עצמן ולהרעתם עבריין פוטנציאלים, מביצוע עבירות דומות בעtid.

.16 באשר לעקרן אחידות העונשה, נטען כי שגה בית המשפט קמא, בכך שקבע בהתייחס לעונשו של אלמק"ס, כי **"הצומת הראשי בו נפרדות דרכיהם של הנאים נמצא במקומות בו נבדקות הנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה"**. לעומת זאת המערערת, בקביעה זו נתפס בית המשפט קמא לכדי שגגה, שכן רק שלושה מבין שבעת האישומים, בהם הורשע המשיב, הגיעו בצוותא עם שותפו. ארבעת האישומים הנוספים עוסקים באירועים המיוחסים למשיב בלבד או עם אחרים, שהזוהם אינה ידועה, לאור חוסר שיתוף הפעולה של המשיב עם רשות החוק.

.17 באשר לנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה, סבורה המערערת כי אכן יש לאבחן בין עניינו של המשיב לבין עניינו של השותף, בכל הנוגע למיקומו של העונש הראו במתחם, וזאת בהינתן עבורי הפלילי המכוביד של השותף וכן העובדה כי ביצע את העבירות תוך כדי צו מבחן וחurf מסר מותנה בר הפעלה התלוי ועומד נגדו. לאור האמור, את עונשו של השותף ראיו היה למקום בחלקו העליון של המתחם, בעוד שאות עונשו של המשיב ראיו היה למקום בחלקו האמצעי של המתחם, או אף בשליש התחתון שלו (כפי שהבהירה באת כוח המערערת בדיון בפנינו), וזאת בהינתן עבורי שהתקבל עוניינו (לעומת התסקיר בעניינו של השותף). יחד עם זאת, נקודת המוצא לגזירת עונשם של השניים, קרי שכלל רבים המתחמים, שונה, ומazaנת את הפער המשמעותי בין שני הנאים בכל הנוגע לנסיבותיהם האישיות.

.18 לטענת המערערת, גם אם סבר בית המשפט קמא כי יש הצדקה לסתות ממתחם העונש ההולם, בעניינו של המשיב, היה עליו לציין מהו מתחם העונש ממנו מתבצעת הסטייה, וסתיה צזו אינה מחייבת אוטומטית כי תוטל עונשה בדרך של עבודות שירות. לעומת זאת, מתן ביטוי ממשמעותי לשיקולו שיקום אינו שולל את הצורך בהטלת עונש מסר בפועל, אשר יהלום את חומרת העבירות (ע"פ 6720/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2017/03/07)). בהיעדר קביעה בנוגע למתחם העונש ההולם הכלל, הרי שישנו קושי לאמוד את מידת הסטייה מן המתחם לצורכי שיקום, על מנת לקבוע אם סטייה זו הינה מידתית. המערערת מבקשת להניח, בהיעדר קביעה מתחם מפורשת, כי ה"עוגן" לצורך קביעת עונשו של המשיב הינו עונשו של השותף - 18 חודשים מסר בפועל, כאשר עונשו של המשיב אמרור להיות לפחות כפול העונש הזה, בהתחשב בריבוי המעשים. בהקשר זה נטען, יש לקחת בחשבון את כלל הנסיבות שאין

קשרות בביצוע העבירות: אמנים לשותף עבר פלילי מכבד יותר מזה של המшиб, אך נסיבות חיו של השותף, כפי שהן עלות מتسקיר המבחן שנערך בעניינו, הינן נסיבות חיים קשות מאוד, להבדיל מנסיבותו האישיות של המшиб.

.19 המערערת סבורה כי האמירה הציבורית העולה מגזר דיןו של בית המשפט קמא הינה בעייתית. עניין לנו ב"מצת מדינה", במסגרת גנביבים כלים חוקאים שונים, המשכיתים עבודה חוקאים זאת ממניע של בצע כספ. בנסיבות אלה, נטילת האחוריות בפני קצינת מבחן (ולא בהזדמנות הראשונה) והבעת הצעור, אינם יכולים להביא לתוצאה עונשית של 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. עמדתה זו לא השתנתה גם לאחר קבלת התסקרים החובים, מאחר ולגשتها, אלה אינם מצדיקים סטייה כה ניכרת מן המתחם.

.20 לאור כל האמור, עותרת המערערת לקבל את הערעור, לבטל את עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שנגזר על המшиб ולגוזר עונשו מחדש למאסר בפועל ממשמעותי מאחורי סורג ובריח.

טייעוני המшиб

.21 באי כוח המшиб עתרו לדחית הערעור. לדידם, אין להידרש לעוניו של המшиб כאילו מדובר בחישוב אրיתמטי פשוט ולא בהחלטה גורלית המשליכה על חייו של אדם. לטענותם, בית המשפט קמא נתן דעתו לשוני בין המшиб ושותפו ונימק היבט מדוע ראה לנכון לסתות ממתחם העונש ההולם ביחס למшиб. הם הפנו לעובדה כי עוסקין בהליך המתנהל מספר שנים, כאשר חרב הדיון מרחתת מעלה ראשו של המшиб ומעל משפחתו לכל אורך התקופה.

.22 באי כוח המшиб עמדו על נסיבותו האישיות של המшиб, שהוא נהג משאית, שירות בצבא קבוע, תרם למולדת שירות צבאי מלא. לדבריהם, המшиб נקלע לנקודת שפל בחיים, ממופרט בתסוקיר שירות המבחן, בהיותו במצב כלכלי קשה וחשב שניתן לעשות "כספי קל". בנגדוד לרשום שניתן היה לקבל מטייעוני המערערת, ביקשו באי כוחו לקבוע כי נסיבות חייו של המшиб לא היו קלות. מבלי להפחית בחומרת המעשים, אשר אף לעמדת המшиб הינם מעשים חמורים שיש ליתן עליהם את הדיון, הרינו שהטייעונים לעונש נשמעו בחלוף שנתיים וחצי, לאחר שהמшиб היה נתן במעצר ממש במשך 9 חודשים ובនוסף היה 8 חודשים באיזוק אלקטרוני.

.23 לטענת הגנה, התסוקיר, שהוגש לבית המשפט קמא, ואשר נערכ לאחר 16 מפגשים, בהם נטל המшиб חלק, לימד על סיכוי של ממש לשיקום, ובכך די היה לבית המשפט קמא בכדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. בית המשפט קמא לא נדרש לקבוע מתחם עונש הולם, אשר ממן הוא סוטה. לאחר תקופה של שנתיים וחצי, בהתאם לסעיף 404' לחוק העונשין, הגיע בית המשפט קמא למסקנה כי נרדם לפני הליך שיקומי, ועל כן מצא לסתות מטעמים של שיקום מהמתחם שקבע, זאת, בין היתר,

לאחר שהתרשם מן המשיב וממשפחתו. מאז גזר הדין עשה המשיב כל מאמץ להראות כי השתקם ולא יהיה זה נכון כiom, בערכאת הערעור לשולחו לרצות עונש מאחורי סORG וברית. למשיב מגעה הزادנות לשנות את דרכיו, כפי שלשותפו ניתנו מספר הزادנות בעבר. בהקשר זה של איחיות הענישה, הדגישו באי כוח המשיב, כי השותף ביצע את העבירות כשתלו ועומד כנגדו מסר MOTNA, יש לו עבר פלילי ובית המשפט קמא הקל עימיו באופן הפעלת התנאי ובניכוי מחצית ימי האיזוק האלקטרוני, בנוסף על ניכוי ימי המעצר ממש. אם נתונים לכל אלה משקל, התוצאה היא שעל השותף הוטלו 11 חודשים מסר בלבד.

.**24.** באי כוח המשיב תיארו בפנינו את מידת הפגיעה במשיב ובמשפחתו המורחבת, לאורך ההליך המשפטי הממושך, עקב ההתדרדרות במצב הכלכלי, ואת התמודדותם עם הקשיים, בשל היעדר תמיכה כלכלית.

.**25.** באי כוח המשיב הדגישו כי העבירות שביצע המשיב, נעשו בתחום תקופה קצרה מאד ולא ניתן לכונתו עבריין רכוש. הוא למד את הליך מן ההליך השיפוטי, הוא ומשפחה נעשו די, המשפחה מצויה בקrise ולא תוכל להתקיים במידה והמשיב ישלח למסר מאחורי SORG וברית, לאחר שرك לאחרונה חזר המשיב לעבודה.

.**26.** לאחר קבלת תסקרי שירות המבחן במהלך הדיון בערעור, טענו באי כוח המשיב, כי אלה מוכחים מעבר לכל ספק כי המשיב עבר וועבר ההליך שיקומי שאיןו בגדר "הליך ראשון", כי אם ההליך ממשמעות ורציני, החולש על פניו תקופה של שנה וחצי. ב"כ המשיב ביקש לאמץ את האמור בתסקיר, והוסיפו כי המשיב נתן הסכמתו, ככל שיש צורך בכך, להאריך את תקופת המבחן למקרים האפשרי - שלוש שנים.

.**27.** מטעם המשיב הוגש לעיונו מכתב ההערכה מיום 5.2.18 מאות מר עמייחי בן שלוש, מאגף קשרי קהילה בעירייה עכו, המפרט את תרומתו של המשיב לעשייה בפרויקט שיפור בתחום של ניצולי שואה וקשיים וחלוקת מזון. המכתב עולה כי המשיב מתנדב מזה מספר חדשניים בפרויקט, משקיע שעות רבות בסיווע לקשיים, כשהוא חדור מטרה ובמלוא ההתלהבות.

.**28.** באי כוח המשיב הפנו גם לפסיקה, ממנה ביקשו ללמידה כי העונש שהוטל על המשיב הינו סביר וכי אין עילה להתערב בו.

.**29.** המשיב עצמו, ביקש לומר בפנינו את דבריו. הוא הביע חריטה عمוקה על מעשיו, ציין כי הפנים את חומרת המעשים וכי הוא מבין כי פגע בחפים מפשע. המשיב הוסיף כי לكيות האחריות שלו על התנהלותו הביעית מקבלת ביטוי בכך שמיד לאחר מתן גזר הדין, פנה לעמותת "למען עכו" והחל להתנדב במסגרת. לדבריו, במסגרת פעילות העמותה הוא צובע בתים של ניצולי שואה ומחילך, פעמיים בשבוע, ואוכל לנזקקים. המשיב אמר כי הוא מבין למעשים כגון ביצוע מצדיקים מסר, והבהיר כי בכונתו להמשיך בשיקום גם במסגרת מסר, אם יגזר עלי, אולם לדבריו, באם יתאפשר לו

להמשיך בהליך השיקום מחוץ לכטלי הכלא הוא יכול גם לתרום לחברה. המשיב תיאר את מצבו המשפטי והכלכלי וביקש שתיננת לו הזדמנות להתקדם בחיו.

דין והכרעה

.30 הערעור שפנינו הוגש נגד קולת העונשים, שהוטלו על המשיב ובמסגרתו מבקשת המערעתה להחמיר בהם, תוך קביעה, כי מתחם העונשה שנקבע על ידי בית המשפט כמוינו מקל יתר על המידה, וזאת בהתחשב בריבוי האירועים, אשר נטען כי לא בא לידי ביטוי בעת גזרת העונש. כן מבקשת המערעתה לקבוע, כי שגה בית המשפט كما אמר כאשר נתן משקל יתר להליך השיקומי וסיטה ממתחם העונשה ההולם. בעניין זה נטען, כי אף לו ראוי היה לסתות מן המתחם, הרי שסיטיה שכזו אינה אמורה להביא לתוצאה שאינה כוללת תקופה מסר מאחרי סORG וברית, שכן עסקין בתוצאה שאינה סבירה בצורה קיצונית ואשר מחייבת התערבות ערצת הערעור.

.31 כאמור, ככל, ערצת הערעור אינה מתערבת בעונש שגזרה ההחלטה הדינית אלא במקרים חריגים, כאשר גזר הדין סיטה באופן ממשי ממידניות העונשה הנהוגת והראوية, או מקום בו נפלה בגין הדיון טעות מהותית (ראה למשל ע"פ 319/17 פלוני נ. מדינת ישראל(19.07.2018), ע"פ 8317/15 פלוני נ' מדינת ישראל, (29/09/2016) וע"פ 1551/15 שלוי נ' מדינת ישראל (06/09/2016)).

.32 המשיב ביצע שורה של עבירות רכוש, במסגרתן גנב או ניסח לגנוב, ממפעלים וחקלאים, מלגוזות, המהוות כלי עבודה, תוך פגיעה במקור פרנסתם. העבירות בוצעו תוך קשר קשור עם אחרים, לאחר תכנון ובשיטתיות. שיטת הפעולה הייתה דומה בכל אחד מן המקרים וכללה עירוב של חברות שמירה או גור תמים, לשם השלמת הגנבה והשגת הרכוש הגנוב. העבירות בוצעו לא רק בתחכום, אלא גם בחלוקתם בין המקרים בתועזה, שכן, המשיב ושותפו, או אחד מהם, נכנסו לאור יום למפעלים, שבבעלותם היו המלצות, לעיתים בעת שעובדי המפעל שבו במקומם, הניעו את המליצה והוציאו אותה משטח המפעל. במקרים אחדים, התזהה המשיב לאחר, על מנתקדם את הוצאהה של התכנית אל הפועל.

.33 כל העבירות בוצעו בטוחה של כחודש בלבד (בין ה- 21.5.15 ועד 25.6.15). באי כוח המשיב ביקשו כי למד מכך על מעידה, במשך תקופה קצרה, שאיננה מאפיינת את התנהגות המשיב. מנגד, ניתן ללמידה מעובדה זו, כי המשיב עסוק, לבחון ובצורתו עם אחרים, באופן אינטנסיבי ושיטתי בגדלה שהביאה לפגיעה קשה במקור פרנסתם של אחרים, ובתוך תקופה קצרה, גנב או ניסח לגנוב כלי רכב בשווי כולל של מעל 330,000 ₪.

.34 בית המשפט קמא לא ראה באישומים השונים איירע אחד, לצורך קביעת המתחם וקבע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מן האישומים, בהתחשב בפגיעה בערכיהם המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירות ובמידניות העונשה הנהוגת.

"עבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה, ולצדיה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בKENIN, בפרטיות ובתחות הבטחן של משתמשים ברכב במובן הצר, ומסבנה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב" (ע"פ 3163/13 **כסואני נ' מדינת ישראל** (03.08.2014), להלן: "ענין כסואני").

(ראה גם פסק הדין השני באותו יום בע"פ 2333/13 **סאלם נ' מדינת ישראל (03.08.2014)**).

35. הדברים נכונים ביותר שأت, כאשר מדובר בגניבת כלי רכב, שגאלתם פוגעת במקור הפרנסה של בעלייהם, בעלי עסקים וחקלאים. כפי העולה מענין כסואני, (כב' השופט ג. הנדל), בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בהשתת ענישה מחמירה ומרתיעה במקרים אלו. (ראה בהקשר זה גם את האמור בפסק דין שניית בע"פ 11194/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (15.05.2006), בו נדחה ערעור על חומרת עונשם של מי שנטלו חלק בגניבת כלים חקלאיים ונדונו ל- 12 חודשים מאסר בפועל כל אחד, תוך הדגשת העובדה שגניבת רכבים מהוות מכת מדינה, ויש להטיל עונשים מחמירים ומרתיעים, בגין).

36. עיון בפסקה אליה הפנו הצדדים מלמד, כי מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית המשפט קמא, עברו כל אחד מן האישומים, הגם שהוא נוטה לקולא (ראה והשווה למתחמים שנקבעו ב ת.פ. 12-03-8301 **מדינת ישראל נ. קלبات ובענין כסואני, ביחס לשותפים**), איננו מחייב התערבותה של ערצת העורו.

37. בית המשפט קמא מצא בנסיבות המקרה, הצדקה לסתות מתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ולהסתפק בענישה הבאה לידי ביטוי בעבודות שירות, בלבד, כשלצידה עונשים נלוויים, לרבות צו מבanon, באמצעות את המלצת שירות המבחן. בגורר הדיון נקבע כי בשונה ממצבו של השותף, הרי המשיב, על אף עברו הפלילי הקל שהתיישן זה מכבר, מתנהל, כלל, באורך נורמטיבי בתחום חייו השונים, הוא לחת אחירות מלאה על מעשיו, אם כי לא הסגיר את השותפים האחרים, הפנים את הפטול במעשו, על כל השלכותיהם הפוגעניות בקורבנות העבריות ובבני משפחתו וכבר מראשית מתגיס להליך טיפולו. בהקשר זה לחת בית המשפט קמא בחשבון את העובדה כי המשיב המשיך בהליך הטיפול במסגרת קבועית ובכך יש משום הפגיעה הטיכון להתנהגות דומה בעtid. לאור האמור, נקבע כי המלצה שירות המבחן עניינית, ברורות וקרהרנטית, ועל כן מקובלות על בית המשפט קמא.

בית המשפט קמא נתן משקל בהחלטתו לסתות מתחם גם לנסיבות האישיות של המשיב, מצבו הבריאותי של אביו, בו תומך המשיב, והתייצבות בני משפחתו של המשיב לצד, למטרות הנזק הקשה שנגרם להם מהתנהלותו.

38. החלטת בית המשפט קמא לסתות מן המתחם ולהטיל על המשיב עונש, המתמצה בעבודות שירות לצד צו מבן, על אף ריבוי המעשים, שלגביו כל אחד מהם נקבע מתחם שהרף התחתון שלו הוא 8 חודשים, נתקבלה לאחר קבלת תסקير אחד בלבד. ברי, כי לו נערך מתחם כולל, הרף התחתון שלו היה גבוה וחוור משמעותית מעונישה בדרך של עבודות שירות. בנסיבות אלה, תסיקר בוודד, גם אם הוא מצביע על תחילתה של דרך שיקומית, ודאי לא יכול היה להצדיק חריגה מהמתחם, כל שכן אל סוג עונש כזה, אשר איננו נתן ביטוי לשיקולי ההלימה וההרעתה.

התסיקיר שהוגש לבית המשפט קמא הצביע, אמן, על לקיחת אחריות וחרטה מצד המשיב. בעת היותו נתון במעצר בית, המשיב גם שיתף פעולה עם שירות המבחן ונטל חלק בהליך טיפול קבוצתי, אשר שירות המבחן התרשם כי סייע לו להבין את מצבו ולהתמודד עמו. יחד עם זאת, שירות המבחן ציין כי המשיב נתה לצמצום בכל הנוגע ליזמה ולמעורבותו בתכנון המעשים. המשיב הסביר כי ביצע את העבירות על רקע מצבו הכלכלי הקשה, באמצעות כיסוף קל ושירות המבחן מפער בי עמדותיו הנורמטיביות לבין מעורבותו בעבירות שביצעה. עוד נאמר בתסיקיר כי ניכר זיהוי ראשוני לכשיין ולקשה של המשיב אף נוכח במצבם חלקו במשבי העבירה, לא ניתן לשלול את הסיכון להtanegot domha בעtid.

לכך יש להוסיף כי אין מדובר בהסתבכותו הראשונה של המשיב בפליליים. בעברו שתי הרשעות, גם שאין מן הזמן האחרון ולא מדובר בעבירות רכוש.

על רקע האמור לעיל, צודקת המערערת בטענתה, כי לא היה מקום לסתות מנימוקי שיקום, ולכל היתר היה בתסיקיר להצביע על תחילתו של שינוי שבטי נכוון היה לסתות במידה מסוימת מן המתחם, מבלתי שהדבר יחייב הקלה כה משמעותית עד כדי הטלת מאסר בעבודות שירות.

39. סעיף 40(א) לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי, אם מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכון של ממש שישתקם, לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

40. לשון החוק מדברת על כך שבית המשפט " רשאי" לחרוג מן המתחם, משמע, יש לו שיקול דעת האם לעשות כן, ועד כמה לחרוג מן המתחם, בשים לב לכל השיקולים, לרבות אלה הנעוצים בחומרת העבירה ובמתחם שנקבע. בפסקיקה חלוקות הדעות באשר לפרמטרים, שעל פיהם יקבע האם מתקיימות נסיבות המאפשרות לקבוע כי הנאשם השתקם או יש סיכון ממש לשיקומו, במידה המצדיקה חריגה ממתחם העונש ההולם, אשר נקבע על פי העיקרונות המנחה, הוא עיקרון ההלימה ועד כמה יש לחתול משקל לנسبות הקשורות ביצוע העבירה בהחלטה זו.

כרישימה לא מצאה של שיקולים הוזכרו השיקולים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך גמiliaה מהתמכרות; השתלבות מוצלחת בהלכים טיפולים שונים; אינדייקציות לשינוי عمוק בהtanegot ובדרכ החשיבה; הבעת חורתה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה. "בלתי קבוע מסמות", ניתן

לצין שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנסיבות אחראיות, כפירה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקטיזיט אובייקטיביות לקומו של תהליך שיקומי-טיפולי. מוצלח וחזרה בדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכון של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צער נעדך עבר פלייל... ("בפסק דין של כב' השופטת ד. ברק - ארץ בע"פ 6637/17 קrndel נ' מדינת ישראל (18.04.2018), להלן: "ענין קrndל").

41. בהקשר זה יש לומר כי ההתחשבות בשיקולי השיקום יכולה לבוא לידי ביטוי, במקרים המתאים, במקרים העונש בתוך המתחם (בצד הנמור שלו), ולאו דווקא בחירga מן המתחם (ראה גזר הדין שניית בתפ"ח (מחוזי נצרת) 11867-01-17 מדינת ישראל נ' פלוני (07.12.2017)).

42. אף כאשר בית המשפט מתרשם כי הנאשם עבר הליך שיקומי משמעותי או כי קיים סיכון טוב לשיקום, באופן המצדיק חירga מן המתחם, חירga זו יכולה להתבטא באורך המאסר בפועל שיטול עליון, מקום בו העונש הרاءו לנԱָשם הוא מאסר ממושך, ולאו דווקא בהימנעות משילוחו לריצוי מאסר אחריו סORG ובריח (ראה גזר הדין שניית בתפ"ח (מחוזי נצרת) 16-11-16 7736 מדינת ישראל נ' פלוני (11.02.2018)).

כך לדוגמא נקבע בעניינו של נאשם שהורשע בעבירות סמים, לרבות יצור, הכנה והפקת סם מסוכן, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים, שעבר הליך טיפול ארוך ומשמעותי, כולל טיפול בבעית התמכרות מושכת, כי החירga מהמתחם (שהרף התחחותיו שלו נקבע כ- 20 חודשים בפועל), לא יכולה להביא לעונשה בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון דחה בקשתו למתן רשות ערעור וקבע:

"במקרה דין, מצאו הערכאות הקודמות להתחשב בשיקולי השיקום בעניינו של המבוקש, כמו גם בנסיבות האישיות המיוחדות, אך לא סבירו, בצדק, כי החירga ממתחם העונשה שנקבע בעניינו, מובילה לפטור מלא מעונש של מאסר לריצוי בפועל. כאמור, אף אני סבור כי אין בהליך השיקומי המוצלח בו מצוי המבוקש, כדי להצדיק סטייה לקופה ממתחם העונשה, עד כדי ביטול עונש המאסר לריצוי בפועל שהות עליון, להבדיל מהתחשבות בשיקול זה לצורכי הקללה במשך תקופת המאסר, כפי שאכן נעשה" (רע"פ 8095/17 סטרוסטה נ' מדינת ישראל (26.10.2017)).

43. בעניין קrndel נפסק כי את סעיף 40(א) לחוק העונשין יש לישם בנסיבות, עם זאת, יש לחת לן משמעות ונקודת המוצא בהפעלתו היא העדפתם של שיקולי שיקום لكن, יש להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכון השיקום (פסק דין של כב' השופטת ד. ברק - ארץ). לעומת זאת ראה עמדתו של כב' השופט י. אלרון בעניין קrndel וכן רע"פ 8511/16 פלוני נ' מדינת ישראל (03.05.2018)). בעניין קrndel נקבע כי יש לחרוג מן המתחם ולהטיל על המערערת עונש הכלל מאסר בעבודות שירות, חרף מעורבותה בעבירה חמורה, בה ניטלו חייו של נער צער. בית

המשפט העליון נקט בצד זה לאחר ששוכנע כי המערערת מצויה בעיצומו של תהליך שיקומי משמעותי ומקיף הנutan אוטומטי בכל תחומי חייה (פסק דין של כב' השופט ע. פוגלם).

.44. עוד נפסק כי "ככל שהעבירה ונסיבותה חמורות יותר - גובר הנTEL על הטוען להקלה בשל שיקולי שיקום". (פסק דין של כב' השופט נ. הנDELבע"פ 3/13 5936 פלוני נ' מדינת ישראל (4.01.2015)).

.45. האמור לעיל מביא למסקנה כי בפני בית המשפט קמא לא עמדה תשתיית מספקת לקביעה כי המשיב עבר הליך שיקומי משמעותי או כי קיים היה סיכוי של ממש כי ישתקם, במידה שהצדקה חריגה מהמתוחם. זאת בפרט כאשר לוקחים בחשבון את גילו של המשיב, עברו הפלילי וחומרת העבירות, שביצעו, כמפורט לעיל, באופן שיטתי אוינטנסיבי, כשהוא משתף פעולה עם אנשים אחרים. לו זה היה המצב בפניםיו, דין הערעור היה להתקבל כבר בשלב זה. הה תלבותות נובעת מכך שבמהלך הדיון בערעור ביקשו לקבל תסקרים מעודכנים, על מנת ללמוד על מידת התקדמותו של המשיב בהליך הטיפול והתרמו מהליך זה. בפניםו הונחו שני תסקרים, המלמדים על סיכוי שיקומו.

.46. בתסקיר מיום 22/03/2018 ציין שירות המבחן כי במסגרת המפגש שנערך עם המשיב לקרהת הדיון בערעור, התחזק הרושם כי הוא מכיר בחומרת מעשייו והשלכותיהם על חייו. המשיב הביע חריטה על מעשייו ועל הפגיעה שהוא הסב לאחרים. בפני שירות המבחן תיאר המשיב את התגיסותיו לפROYKT שיפור הבתים והסיווע לניצולי שואה ולקישישים, כפי שפורט לעיל, וההערכה לה זוכה על תפקידו בפרויקט (בהתאם למפורט במכtab ההערכה שהציג).

המשיב נתן חלק בקבוצה שהתקיימה בשירות המבחן בין המועדים 16.7.17 עד 19.11.17 (משמעות, עד סמוך לפני מתן גזר הדין המשלים שניtan בבית המשפט קמא), הגיע באופן רציף למפגשים, גילה יכולת, מחויבות ומסירות להליך הטיפול והפיק ממנו תועלתו. מאז שהסתיים ההליך הטיפולי ממשיך המשיב להיות בקשר עם שירות המבחן ומשתף פעולה, כפי הנדרש ממנו. שירות המבחן העריך כי המשיב עבר הליך שיקום משמעותי והמליץ להוtier את הענישה על כנה, על מנת לאפשר המשר **קשר מעקבי כגורם מפקח ותומן במשיב**.

.47. לאחר קבלת התסקיר הנ"ל ולאור טיעוני ב"כ המשיב והצהרתו של המשיב כי הוא ממשיך בשיחות פרטניות במסגרת שירות המבחן (ולא מדובר רק בקשר מעקבי, פיקוחי), דחינו את הדיון פעם נוספת, והורינו לשירות המבחן להגיש לנו תסקיר מעודכן, מתוך מטרה לראות האם המשיב נתן בהליך משמעותי וארכך של שינוי, שיש בו להצביע על סיכוי ממשי לשיקום.

.48. בתסקיר מיום 20/06/2018 חזר שירות המבחן על המלצתו, להימנע מענישה שעולה לפגוע בהליך השיקום בו מצוי המשיב ולאפשר המשר קשר פיקוחי מעקבי. על פי התסקיר, המשיב עובד באופן סדיר כנהג משאית, עבדה בה עסק רוב חייו. במקביל, ממשיך בעיסוקיו במסגרת ההנדבות. המשיב

מתמיד בקשר עם שירות המבחן ומשתף פעולה בכל הנדרש ממנו. עוד צוין, כי ניכר כי המשיב מבין את חומרת התנהגותו, מכיה על חטא וمبرיע חרטה עמוקה על מעשיו ועל הפגיעה שהסביר בנסיבות אלה. המשיב שיתף את קצינת המבחן בתחשותו, לפיה הוא חש נתרם מהתהליכי הטיפולים שעבר במסגרת הקבוצה הטיפולית ואשר עבר בהווה, באופן פרטני באמצעות שירות המבחן. הוא תיאר שניי בתפיסותיו ועמדותיו, בכל הנוגע להתנהלותו הכלכלית האישית והמשפחתית, אשר בין היתר היו גורם מרכזי שהובילוו למעשייו נשוא התקיק דן.

.49. עוד צוין בתסקיר המשפטים, כי המשיב שב וביטה חש וחרדה מוציאות ההליך המשפטי כנגדו, מחשש לענישה של מאסר בפועל, אשר טוביל לנסיגה בשיקומו האישי, המשפטי והכלכלי, בעיצומו הוא מצוי יום.

.50. שירות המבחן ציין, כי מסיכום התהליכי הטיפולים שעבר המשיב, ניכר כי עבר תהליך ממשמעותי לשם שינוי מצבו, משקיע מאמץ בשיקום מצבו האישי, המשפטי והתנהגותי ומגלה הכרה בכשליו ובקשייו שהובילוו לביצוע העבירות בהן הורשע. צוין, כי עמדותיו, תובנותיו ואופן ניהול חייו כיום, מובילים להפחחת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדיו.

.51. לאור המתואר לעיל, ניתן לקבוע כי המשיב עבר הליך טיפול ממושך והתרשם שירות המבחן הינה כי הבין את הפסול שבמעשיו, הפנים את הפגיעה שגרם לאחרים במעשו וערק שינוי בדרך חשבתו ותפיסתו את מחויבותו כלפי בני המשפחה. למורת האמור, לולא הנימוקים המפורטים להלן, הייתה סבורה כי אין באלה די, על מנת להימנע משליחתו של המשיב למאסר ממש, תוך סטייה מן המתחם. אלא שהعبارة כולל בוצעו בשנת 2015, תוך כחודש בלבד. מאז לא הסתבר המשיב בעבירות נוספות ונוסף והוא מתאם לתפקיד באופן חיובי בפן המשפטי, התעסוקתי והחברתי. אין ספק כי שליחתו אל אחורי סORG ובריח, בשלב זה, תפגע קשות במאציו השיקום של המשיב.

.52. מדובר בסטייה ניכרת ממתחם העונש ההולם. כזו ראיו היה כי העונשים הנלוויים ומידת הפיוקח על המשיב, יבטיחו כי יתמיד בדרך בה החל. لكن, אמלץ לחבריו, לדחות את הערעור, בכל הנוגע להחמרה בתקופת המאסר בפועל שהושתה על המשיב, אך קיבלו ביחס לרכיבי העונשה הנלוויים, כך שתקופת המבחן תהא ארוכה ומשמעותית ותועמד על 36 חודשים. הבעת החרטה והבנייה באשר לגודל הפגיעה במתחلونים, מן הראיו כי תבוא לידי ביטוי בהשתתפות ממשית יותר בזק שנגרם להם. על כן יוחמר רכיב הפסיכים כך שיתווסף סכום של 2,000 ₪ לפיצויים שיישולמו לכל אחד מן הנפגעים, להם נפסקו פיצויים בגזר הדיון.

אסטר הלמן, שופטת, סגנית נשיא

השופט יפעת שטרית

מסכימה.

י' שטרית, שופט

השופט סאאב דבור

מסכימים.

סאאב דבור, שופט

וחלט, פה אחד, כמפורט בפסק דין של אב"ד, ס. הנשיא, השופט אסתר הלמן, לקבל את הערעור במובן זה שתקופת המבחן תועמד על 36 חודשים (במשך 12 חודשים שהוטלו עליו בגין הדין), וברכיב הפיצויים יתרוסף סכום של 2,000 ₪ עבור כל אחד מן הנפגעים, להם נפסקו פיצויים בגין הדין (תוספת של 8,000 ₪ בסכום הכללי של הפיצויים).

.10.12.18 ליום ישולם עד

המשיב יחל בריצוי עבודות השירות, בהתאם לחוות דעתו של הממונה, ביום 2.12.18 או במועד מאוחר יותר שייקבע לו על ידי הממונה. במועד זה عليه להתייצב בפני המפקח הממונה בתחנת משטרת טבריה עד השעה 08.00.

אנו מזהירים את המשיב, כי עליו למלא אחר הוראות הממונה, וכי תנאי ההעסקה הינם קפדיים וכל חריגה מכללים

אלו עלולה להביא להפסקת עבודות השירות.

המומנה יודיע עם התיצבותו של המשיב לריצוי העבודות.

כל תנאי השחרור של המשיב יבוטלו עם התיצבותו ואם הופקדו ערביות, הן תוחזרנה לו בכפוף לכל מגבלה על פי דין.

הסבירה למשיב המשמעות של אי עמידה בתנאי המבחן והוא הוזהר כי אם יפר את התנאים, עלול דין להיגזר מחדש.

המצירות תמציא העתק פסק הדין למומנה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן והודיע היום ג' תשרי תשע"ט, 12/09/2018 במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן, שופטת   יפעת שיטרית, שופטת
סאאב דבורה, שופט   ס. נשיא

הוקלד על ידי עדן ונדר